

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3t — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.

Polna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

dokaze.

»Daily Telegraph« pa poroča, da bo portugalska vlada, kakor vse kaže, prenešala svoja naročila strojinic od českoslovaške tovarne orožja »Československa Zbrojovka« deloma na neko angleško deloma na neko švedsko tovarno orožja. Londonska vlada je baje na angleške dobave že pristala. Po mnenju omenjenega lista ni verjetno, da bodo Portugalci del strojinic naročili tudi v neki nemški tovarni, čeprav se je tam te dni mudila posebna delegacija portugalskega vojnega ministrstva, ki je imela očitno nalogo pogajati se z zastopniki Kruppovih tovarn o tej zadevi.

Curk, 23. avgusta. Beograd 10.—, Pariz 16.35, London 21.7225, New York 435.375, Bruselj 73.35, Milan 22.925, Amesterdam 240.225, Berlin 175.125, Dunaj 175—82.05, Praga 15.185, Varšava 82.40, Bukarešta 3.25.

knemu vedeti pri čem smo. Enako je
služnim Sokolom, tudi tu nobenega glasu
Razum zadnjič omenjeni društev posla
so telegrafičen pozdrav Palackemu k 7
rojstvenemu dnevu tudi gg. dr. Bleiweis
dr. Costa, v Ljubljani živeči Čehi in obr
nijsko podporno društvo. Mo je iz Lj
ljane 8 telegramu k. fai slamoji. nopol

DNEVNE VESTI

— Poziv planinskih fotografom! Razstava planinskih fotografij v Novem Sadu, ki bo otvorjena 5. septembra t. l., bo, kakor vse kaže, zelo zanimiva. Za nekatere razpisane nagrade se niso dospel motiv, kakršne želijo darovalci. Tako n. pr. Zveza planinskih društev v Ljubljani še ni prejela posnetkov igrišča za golf s planinskim ozadjem pri Bledu, motiv, na katerega je razpisala banska uprava nagrado 2.000 Din. Prav tako se niso dospel motiv s Pohorja, za katere je »Putnik« v Mariboru razpisal nagrado 500 Din. Opozarjamo planince-fotografije, da lahko še najkasneje do ponedeljka 30. t. m. pošljejo Zvezi planinskih društev v Ljubljani Aleksandrova cesta 4/I, posnetke, s katerimi lahko tekmujejo za gori omenjene nagrade.

— Cena vstopnic za gostinjske obiske jesenskega ljubljanskega velesejma od 1. do 12. septembra: Za obiskovalce, ki plačajo železniško vozno karto do Ljubljane do 25 Din, se žigosa železniška legitimacija na podlagi velesejske vstopnice za 10 Din, ki daje pravico do enega dnevnega in enega večernega obiska velesejma. Za vozne karte od 25 do 40 Din je treba kupiti velesejsko legitimacijo za 15 Din, ki daje pravico na tri dnevne in tri večerne obiske velesejma, za vozne karte preko 40 Din pa legitimacijo za 25 Din, ki velja za pet dnevnih in pet večernih obiskov velesejma. Velesejska legitimacija se glasi na ime in je neprenesna. Vstopnice za Ljubljano in vse one, ki se ne poslužujejo znižane voznine, veljajo za enkratni dnevni obisk Din 10.—, morejo se pa poslužiti tudi stalne velesejske legitimacije za Din 25.—, ki velja za 12 dnevnih in 12 večernih obiskov velesejma.

— Živinski in kramarski sejem v Novem mestu bo jutri 24. t. m.

— Sprejem v enoletno šolo za otroke negovalke traja od 26. avgusta. Gojenke se sprejemajo v dveh skupinah in sicer v eno s 4 razredi ljudske šole, v drugo s meščansko ali ustrezno šolo. Starost 18. do 28. let. Pričetek šole bo 9. septembra. Natančnejša navodila so objavljena v »Službenem listu dravske banovine« št. 59 (priloga z dne 24. VII. 1937) ter se dobijo tudi v dopoldanskih urah v drž. zavodu za zdravstveno zaščito mater in dece v Ljubljani, Lipičeva ulica.

— V Gorici in Trstu ob svetogorskem romanju z avtom 6. do 8. septembra. Prijave za brezplačna navodila do 27. t. m. sprejema in pošilja: »Družina božjega svetar, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17.

KINO MATICA
TEL. 21-24
Razkošna opereta s temperamentno Mariko Röck
DUET
(Und du mein Schatz fährst mit)
Partner Hans Söhnker

SLOGA
TEL. 27-30
Danes poslednji!
Grandiozna opereta
KONCERT NA DVORU
Marta Eggerth in Johannes Heesters

Predstave danes ob 19.15 in 21.15 ur.

— Plešivec ali Pleša? Poročajo nam: Zadnji »Planinski Vestnik« imenuje goro s cerkvijo Sv. Ursule Plešivec, okrajni tajnik g. Robar ji pa pravi Pleša. Kaj je torej prav? Oboje! Vrh nad cerkvijo je Pleša, a mali vrh pod cerkvijo je Plešivec. Nemški gozdarji pravijo naši gori Ursula in zato ni prav, če jo tudi »Planinski Vestnik« tako naziva. Zato pišimo Pleša in nič drugega. — Kmet Pleševnik pod cerkvijo Sv. Ursule na Pleši, slovenski gozdar.

— Vlom v Murščaku. V noči na petek je bil izvršen v hišo posestnika Antona Adamca v Murščaku, občina Sv. Jurij ob Ščavnici, drzen vlom. Vlomilec je prišel v stanovanje skozi kuhinjsko okno in odnesel za 1450 Din raznega posteljnega perila, nekaj obleke in več drugih vrednosti. Kakor domnevajo orožniki, so bili na delu cigani, ki se potepajo po tamonjski okolici.

— Dragocena broža princese Marine iz Ljubljane in najdena. Ko je princesa Marina s svojim možem vojvodo Kentskim mudila v Dubrovniku je izručila dragoceno brožo, okraseno z briljanti in vredno 120.000 Din. Domnevali so, da je bila broža izručena med lekarno sv. Vlaho in delavnico Landau. Izgubo dragocene brože so prijavili policiji, ki jo je kmalu na to vrnila princesi. Našli so jo nekoliko pohojeno na tleh v lokalu Landau, kjer je princesa Marina prej nakupila.

povala nekatero malenkost. Poštenost naših ljudi je napravila na visoko angleško dvojico najugodnejši vtis.

— Obredna zaradi umora. Pred okrožnim sodiščem v Petrogradu je bila te dni razprava proti bogati posestnici Zorki Vlačičevi iz Vranic in njenemu ljubčku ciganu Slavku Martinovu, ki sta na sverinski način umorila Zorkinega moža Branka. Zorka je bila oboje na 20 let, Martinov pa na 15 let jece.

— Pravijo, da naglica ni prida, pa je vendarle prvi pogoj v moderni novinarski poročevalski službi. Vsa moderne tehnične priborite, ki stopnjujejo hitrost, so se zaradi tega v novinarstvu zmoglo najprej udomačiti. Dnevni tisk je bil prvi, ki se je začel na veliko posluževati brzojav, telefona in radio. Vsako izpolnjen teh občil je takoj pritegnil v svojo službo. Na novinarski razstavi v okoliščini ljubljanskega velesejma bomo spet videli najnovejše brozične sprejemne aparate po Heliovem sistemu, ki namesto v Monsejvih znakih beležijo novinska poročila neposredno v tiskanih črkah.

— Neznani utopljenec. Pri vasi Dobrava, občina St. Jernej na Dolenjskem je Krka naplavila te dni neznanega utopljenca. Gre za 40 do 50 letnega moškega, rjavkastih las, ki je bil na temenu nekoliko plešast, rjavkastih pristrženih las in rjavih oči. Oblečen je bil v temne prozaste hlače in črna suknjo. Pri sebi je imel nekajsto uro, vzgladnik ter očala, 6 različnih ključev, stekleničko črnega in dva mraha robčka. Truplo so pokopali na tarvosnem pokopališču, a je identiteta utopljenca doslej še neizgotovljena.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo sprejemljivo vreme. Včeraj je deževalo v Ljubljani, Mariboru, Zagrebu in na Rabi. Najvišja temperatura je znašala v Skopju 33, v Solitu 34, v Beogradu in Sarajevu 29, v Mariboru 24, v Zagrebu 20, v Ljubljani 18,4. Davi je kazal barometer v Ljubljani 759,6, temperatura je znašala 12.

ZOOBODRAVNİK — SPECIALIST
DR. KALLAY.
zopet redno ordinira. Telefon 38-26.

Iz Ljubljane

—lj Sokolskim tekmovalcem v osmerboju sporočamo, da se tekme nadaljujejo danes ob 17. na telovadnici Ljubljanskega Sokola. Zdravo! — Načelstvo Sokolske župe Ljubljana.

—lj Skiptično predavanje s slikami z izletne poti po Nemčiji, Belgiji, Franciji, Švici in Italiji bo v sredo 25. avgusta ob 8. zvečer v prostorih Ljubljanskega dvora. Predavanje organizira združenje železniških uradnikov. Predava, predsednik združenja, inšpektor g. Jože Jenko. Pokazale se bodo krasne skiptične slike s poti po turnski železnici, Solnograda, Monakovo, renska dolina, Köln, Düsseldorf, Bruselj, Pariz, iz Švice, osrčja Matterhorna, Milana in Benetk. Vabljeni vsi prijatelji združenja. To predavanje je zamišljeno kot uvod v poučna potovanja združenja, ki bodo v dneh 2. do 16. septembra.

—lj Ljubljansko gradiško predmestje se je poslednja leta mnogo prenovilo. Po regulacijskem načrtu so se zidale mnoge lepe stavbe, nekatere so se v delu, druge v obnovi, ceste pa so taklovali in po načrtu razširili. Do jeseni bo ta del našega mesta lepo prenovljen in bo nudil vsakomur dostojno sliko. Ponovno smo že opozarjali merodajne, navi vendar že odskrajali ali pa obnove starinsko, skoro popolnoma porušeno ograjo okrog dramskega gledališča, ki naj bi z novo sezono dobilo primerno nabijajo okolico, ustrezajočo splošni celoti in naši drami.

—lj Trgovina krasa Srečko Lapaine se je preselila na Aleksandrovo cesti 4, II. nadstropje, palača »Viktorijaa. Tel. 37-37.

—lj Na I. dr. realni gimnaziji v Ljubljani (Vegova ulica) se prične popravni izpiti 24. avgusta po razporedu, ki je objavljen na oglasni deski v veži šolskega poslopija. — Vpisovanje učencev v I. razred bo v ravnateljstvu pisarni 1. septembra začetne črke A—X, 2. septembra za začetne črke O—Z. Vpisovanje lanskih učencev v II.—VIII. razred bo 3. septembra od 8. do 12. Učenci z drugih zavodov se bodo vpisovali 4. septembra dopoldne v ravnateljstvu pisarni. — Otvoritevna služba boja bo 14. septembra ob 8.15 v cerkvi sv. Jakoba; udeležiti se je morajo vsi učenci.

—lj Mestna ženska realna gimnazija (licej). Popravni izpiti bodo 27. in 28. avgusta po razporedu na šolski deski. Vpisovanje za novo šolsko leto bo 1. septembra za gojenke, ki žele vstopiti v prvi razred, 2. septembra za gojenke, ki so že bile na zavodu, in sicer v doedanjih razredih pri razrednikih, 3. septembra za gojenke, ki žele na novo vstopiti, vsakokrat od 9. do 11. Šolsko leto se prične s sv. mašo v petek 10. septembra ob 8. po maši pouk.

—lj Žrtve nesreč. Šofer Jože Simončič, stanujoč na Dolenjski cesti št. 13, je včeraj padel s motocikla in se poškodoval po glavi in po rokah. Enako nesrečo je doživel mesarski pomočnik Drago Miklič, ki je odletel iz avtomobila ter dobil pri padcu poškodbe na desni nogi in levi roki. V bolnico so pripeljali včeraj tudi 40 letnega delavca Antona Grabnarja iz St. Lamberta, ki se mu je zvalil na nogo v kamnolomu težak kamen in mu je zdrobil. — 61-letnega hlapca Franceta Pečeta iz Ribnice je brenil konj v nogo in mu jo težje poškodoval.

Mme MIMI SARK
je odpotovala v Pariz in naproša cenjene dame, da počakajo z izbiro klubov od njenega povratka.

lj Karambol na Tyrševi cesti. Na Tyrševi cesti se je blizu topničarske vojašnice začel s kolesom v nasprotju voziti avtomobil, ki je bil iz avstrijske banovine, trgovca, z apnom Janez Preklet iz Stahovice. Preklet je avtomobil odbil, da je padel na tla in se težje poškodoval po levi nogi in roki. Precej se mu je valod nerodnega karambola pokvarilo tudi kolo, ter ima nad 200 Din skode.

—lj Borza dela v Ljubljani sprejme 6 hlapcev, krojača, 2 kleparja, pečarja, mižarja in izdelovalca toaletnega mila.

Iz Laškega

Odgovor. »Slovenski dom«, ki ei je naposled poiskal tudi v Laškem svoji moralni stopnji ustrezajoče prijateljice in dopisnice, me izliva k odgovoru. Prav mu ni, da se narodna družba rajši zbira v gostilni Henke, nego v nekem drugem konkurenčnem podjetju. Za to ni treba dosti pojasnjevati: Vse kar nacionalno čuti, je obrnilo hrbet gostilni, ki jo vodi mož, čegar politično žongljanje bo ostalo v lokalni zgodovini Laškega nepozabno in se bodo pozni rodovi pri čitanju naše kronike zgrajali nad današnjimi razmerami. Ljubši je meni in vsem nacionalno orientirani Nemec, ki si upa vsikdar pokazati svoje prepiranje, pa je ostal na svoji poštenosti, ravni polt zvesti naprednim načelom, kakor pa oni, ki se je po tako pisani preteklosti naenkrat črno opostrilale ter se lovi za častni, ki nikakor niso v skladu z njegovim prejšnjim življenjem. Onim, ki jim pristni jeruzalemtan tako prija, pa privoščimo, da obiskujejo še nadalje to gostilno. — Živce razburja tem ljudem ugotovitve, kar so mi neznanci uničili avdonjak ter opustili par sto najlepših sadnih dreves, še bolj pa ugotovitve, da kaže edino sled za storilec znak celjskega tabora s križem. O tej sledi nečemu nišar slišati, to sled hočejo zabrisati s molkom in s konstatcijo, da tudi oni obsojajo tak vandalizem. — Sedaj pa še o moji hinavščini in denuncianstvu. Učitelja Bratuže, sedaj upravitelja v Konjicah, se naši ljudje prav dobro spominjajo, pa tudi jaz. Ko je moral nastopiti pot iz Rečice proti Jurklostru, je poslal k meni takratnega kristofskoga župana Klemenca, naj za božjo voljo pomagam, da se prekljike premestite. In res sem mu ustregel. Prišel je nazaj na svoje mesto, postal je celo starosta hudojamskega Sokola ter na tem mestu vztrajal do krasne noči 1. 1935, vmes pa zidal rekiško cerkev v verjo fast božjo. Ta gospod res ni lizal pet in upogibal aligatorske hrbtenice! Prav odkrito priznam, da sem zahteval premestitev š. upr. Klingerja, pa na v. Hinino, marveč na mesto sreskega sol. nadzornika v Celje. In tudi nekoga sreskega načelnika sem priporočal, naj se premesti, ne v Bos. in Petrovac, temveč k banski upravi v Ljubljano. Neki sreski načelnik se je obračal do mene s privatnimi pismi, da bi rad prišel v Laško, kjer bi se posvetil nacionalnemu in narodnemu delu za narod, ki ga tako ljubim! — Mimogrede še en spomin. Kmalu po zadnjih obč. volitvah, kjer so vam z velikim vmemu služili za pripravo posebno pristajati rdeče fronte ter vam polnočestvino oddali svoje glasove, je prišel k meni vaš odličnik ter povedal, da bo brezopogojno spravi iz Laškega proč takratnega voditelja rdeče fronte in njegovega priganjača pri obč. volitvah E., ker je nevaren družabnemu stanju v Laškem in ker hujša delavstvo. In res so tega zaslepljenca poglali prav tisti, ki jim je zvesto služil. — Jaz pa sem hotel poleg zgorajšnjih spraviti še nekoga drugega gospoda iz Laškega in sem ga toploto priporočal za celo do noseno mesto v Ljubljani. Tudi to boste našli v trnovskem arhivu, kjer ste si poiskali po značajni popolnoma enakovrednega brata, ki vam ga vsi prav od srca privoščimo. — Zakaj sem predlagal te premestitve, s katerimi žal nisem uspel? Ker sem vedel, da spadajo na vroča laška tla ljudje zavrzanih hrbtenic, neupogljivega značaja in borbeni, zroč v bodočnost in vado, da bo treba izvojevati še marsikatero borbo na našem terenu, za kar je tre-

ba neustrašenih in neupogljivih ljudi. G. K. se lahko zanesa, da bom tudi še v bodoče, kadar bodo nastopile druge razmere, prošil in zahteval, naj odide na drugo mesto, zvečda se na tisto, ki sem mu ga nekdo tako toplotno želel. Kadar si bodo gospodje iz nasprotnega laškega tabora želeli še kaj odgovora, si bom iz spomina rad bil kaj odzval, n. pr. o kakih vložnih knjižicah, o dvigih iz letih, o preganjanjih, pa o protežiranju, o pošteni in podobnih zanimivosti. Gospodje bi radi vedeli, kako je z našo pivovarno in kako je moje delo pri tem snujeno se podjetju. Njihovi radovednosti bo zadoščeno, če se potrudijo v pivovarniško pisarno, kjer jim bo knjigovodja rad postregel s potrebnimi informacijami. Ko jih dobijo, naj me naprej obkružujejo po svoji navadi. Privandran dopisnik »Slov. dom« ima prekratko pamet, da bi mogel kdaj razumeti, zakaj je treba in sicer absolutno potrebno kupiti graščino za občino. Ta dopisnik, ki

je od danes do jutri v Laškem, tudi ne bo mogel nikdar butiti potrebe in koristi našega mesta. Zlastno je, da se je takim ljudem dala odločujoča beseda na našem magistratu. G. Zupanu sem prav rad privoščil godbo iz Radeč in podžupanove čestitke. Če bi bil prisoten, bi govoril imel občutek velikega uživanja.

Sedaj pa še o genialnem izumitelju v Hudi jami. Kakor ni naš občinski odbor ves čas vladanja videl onesnaženo Savinjo in zvedel o različnih akcijah, ki so se pletle v tej stvari, tako tudi danes ne vidi, da imamo že nekaj tednov sem čisto Savinjo in to po zaslugi ravnatelja ing. Klocsa, vidi pa pri lopatu zaposlenih 6 delavcev tam, kjer sta zaposlena v ravnici samo dva. To je pač gledanje na naše mesto in njega lepoto z očmi onih, ki imajo po mnenju »Slov. gospodarja« ogromne zasluge za razvoj našega mesta in za tujski promet, v kateri smeri nisem jaz prav ničesar storil.

Divji lov za vlomilcem v Zagrebu

Ranil je dva policista in prijatelja, nato pa ustrelil samega sebe

Zagreb, 23. avgusta

Ves Zagreb je pod vtisom strašnega zločina, ki ga je izvršil dolgo iskani vlomilec Franjo Mundjar, rojen 1. 1913 v Peklenici, srez Čakovce. Uprl se je namreč aretaciji in je hudo ranil dva stražnika, nato streljal na nekoga prijatelja, ki ga je izdal, in končno izvršil samomor. Lani v juniju je zagrebški policija razkrinkala nevarno tropersko vlomilsko deželjico Stjepana Petkovića, Ivana Oreškega in Franja Mundjara, ki so v Zagrebu izvršili več vlomov. Izročeni so bili sodišču in obsojeni, nedano pa so bili zaradi amnestije izpušteni. Lotili so se zopet starega posla in začeli krasti ter vlamljati. Pred dnevi se je policiji posrečilo, da je izsledila Oreškega, a Mundjar je izginil brez sledu. V soboto je bila policija obveščena, da se Mundjar nahaja v mali gostilnici »Biokovci« v predmestju Trnje. Tja je odšel stražnik Fran Safran okrog 4. zjutraj in res izsledil Mundjara. Ko je zločinca videl stražnika, jo je hotel popihati, Safran pa mu je med vrati zastavil pot. Mundjar je pahnul stražnika proč in pobegnil, Safran je begunca dohitel in ga priprl v majhno barako, kjer ga je hotel vklemiti. Med vlomilcem in stražnikom je nastal pri tem boj na življenje in smrt. Stražnik je bil sicer močnejši, toda Mundjar spretnější. Posrečilo se mu je potegniti samokres iz žepa in nenadno sta odjeknila dva strela. Težko ranjeni stražnik se je zgrušil, Mundjar pa je kakor tiger planil skozi okno male barake in pobegnil.

Stražnik Safran je dobil en strel v glavo.

Divjaški nočni napad mladega fanta na staro ženico

Novo mesto, 20. avgusta.

V Poljanah pi Toplicah je bil zadnji nedeljo zvečer izvršen na 70-letno posestnico Zofijo Murnovo ponočni napad, pri katerem bi jo mladi zločinec kmalu pobil do smrti. V nedeljo popoldne je prišla k Murnovi v svoja njena hiša, ki je poročena z uglednim posestnikom Zamido. Proti večeru okrog 20. se je hčerka od svoje matere poslovila in odšla na možev dom. Kos pota jo je spremljal mati Zofija. Ko sta med pogovorom dospeli do neke gošave, je naenkrat skočil iz grma proti njima mlad fant, obožen s kolum, s katerim je pričel neusmiljeno udrihati po Murnovi. Ze po par udarcih, ki jih je dobila po glavi, se je nesrečna žena zgrudila brez glasu na tla. S tem pa napadalec očitno ni bil zadovoljen. Z gorjajo je udrihal še naprej po Murnovi. Hči je vsa prestrašena pričela vpiti, nato

pa je stekla nazaj poti vasi, kjer je o napadu obvestila vaščane. Ljudje, ki so prihitali na kraj napada, so našli le na pol mrtvo Murnovo, dočim je napadalec pobegnil. Vso razbito so ženo prinesli na njen dom, kamor sta bila poklicana duhovnik in topiški okrajni zdravnik dr. Konvalnica. Ker ni bila za prevoz v bolnišnico sposobna, je ostala v domači oskrbi. Orožniki iz Toplice so takoj izvršili obširne poizvedbe, ki so že drugi dan po zločinu dovele na sled napadalcu — 20-letnemu fantu Janču Prinskolet. Aretrancec je orožnikom priznal zločin. Napad je izvršil zaradi velikega sovraštva med Murnovo in njim. Prav te dni bi moral fant priti na tožbo Murnove k razpravi na sodišče. Mladenčica so orožniki odvedli v zapore novomeške okrožnega sodišča, kjer se bo moral zagovarjati za svoje dejanje.

Najboljši sokolski petbojci

V času od 5. do 10. septembra bodo v Brnu na Češkoslovaškem tekmovali najboljši sokolski atleti v petboju. Tekmovanja se udeležijo tudi jugoslovenski Sokoli, za katere je načelstvo SKJ odredilo izbirne tekme v Zagrebu, ki so bile včeraj na sokolskem stadionu kralja Aleksandra. Tekmovalo je 15 bratov in sicer v naslednjih disciplinah: skok v daljavo, met kopja, tek 200 m, met diska in tek 1.500 m. Po točkah so dosegli: 1. Feri Pleteršek (Celje) 2695,075, 2. Adolf Urbančič (Celje) 2690,27, 3. Miloš Kosce (Ljubljana, Matica) 2592,20, 4. Mirko Pukl (Ljubljana II) 2498,95, 5. Hugo Curda (Ljubljana I) 2460,395, 6. Ivan Stavbe (Celje) 2421,82, 7. Hugo Pavišič (Zagreb),

8. Nikola Stakić (Beograd), 9. Franjo Dominko (Zagreb), 10. Levin Kallay (Duga Resa), 11. dr. Stanko Tončić (Zagreb), 12. Zvonko Neferović (Zagreb), 13. Ernest Baloh (Ljubljana), 14. Zvonko Horvat (Zagreb) in 15. Josip Szabo (Zagreb).

Prva šestorica je določena za reprezentanco, 7. in 8. pa sta rezervi. Za tekmovanje sta se prijavila tudi znana lahkoatleta Banšćak iz Pančeva in Miklič iz Beograda, ki pa nista nastopila, ker potujeta v Pariz na tekmo za svetovno prvenstvo akademikov. Oba bosta najbrže naknadno tekmovala v izbirnih tekmah.

Zanimivo je, da so Slovenci zasedli vseh prvih šest mest, dokaz, da prednjačijo v lahki atletiki pred drugimi v državi. Izbirno tekmovanje za članice bo tudi v Zagrebu in sicer 29. t. m.

Kupujte domače blago!

MALI OGLASI

Beseda 50 par, davek posebej. Prekliti, izjave beseda Din 1.— davek posebej
Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

RAZNO

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 8 Din

NOVOSTI
perila, obleke, pumparice itd. nudi ceneno!
P R E S K E R
Sv. Petra c. št. 24

KLISEJE
ENO
VETRAVNE
JUGOGRAFIKA
SV. PETRA NA 123

PRODAM

Beseda 50 par, davek posebej. Najmanjši znesek 8 Din

Ia NAMIZNE HRUSKE
jabolka, debele slive kg din 2,75 po 50 kg franko voznina razpošilja G. Drechsler, Tuzla, 1976

NAPRODAJ
po neverjetno nizki ceni: Chevrolet limuzina, malo rabljen, tovarni avto Steyr 1 in pol tonski: Amilcar najnovejši model, 2-sedalni, prevoznik trijele, več rabljenih koles. Karlovača c. 4, Ljubljana, 1907

NAJBOLJŠI TRBOVELJSKI

premog
brez prahu,
GOKS, SUHA DRVA.
L. POGACNIK
Bohoričeva 6 — Telefon 24—69
24 L

KUPIM

Beseda 1.— Din, davek posebej. Najmanjši znesek 15 Din

STARE METALE IN ODPADKE bakra, medenine, svinca kupuje »Unitas«, Ljubljana, Celovška cesta 90-a, telefon 22—19, 1975

NARODNA TISKARNA LJUBLJANA

KNAPLEVA 3

IZVEŠJE VSE VRSTE TISKOVIN
PREPROSTE IN NAJFINJEŠE

ZEDINJENA ZAVAROVALNICA D. D.

prejo VARDAR — HERCEG — BOSNA — TRIGLAV, filijalna direkcija
Ljubljana — Cigaletova 1 (pred sodnijo), telefon 29-17
Jamstvena sredstva: oca Din 100.000.000
Delniška glavica: Din 6.000.000.
Zavarovalni kapital življenjskega oddelka: Din 250.000.000.
Prevzema zavarovanja vseh vrst, osobito se priporoča za požarna, vlomna in življenjska zavarovanja.
Zahtevajte prospekte! Zelo ugodni pogoji!

Črni zmaj in Zlatožolta lilija

Tajne sile, ki se bore za premoč

Z novo vojno v severni Kitajski hočejo Japonci izvesti drugo etapo svoje imperialistične načrta, ustvariti koridor skozi severno Kitajsko do Zunanje Mongolije. Če hočemo dobro razumeti gigantski boj dveh azijskih držav, moramo tudi vedeti, da ima Kitajska v svojih provincah več skoraj povsem neodvisnih pokrajinskih vlad, na drugi strani pa so v mikadovi državi prav za prav tri vlade: oficijelna, vojaška in razen tega še vlada armade na Kitajskem in v Mandžuriji. Vedeti moramo tudi, da delujeta na Daljnem vzhodu dve mogočni tajni organizaciji: na japonski strani tajno bratstvo Kokury ukaj, bratstvo Črnega zmaja, čigar skrivnost je razkril in opisal francoski reporter Delapree, ki je padel pred meseci v Španiji, na drugi strani pa deluje Nanlinkio, zveza Zlatožolte lilije, ki je v zvezi s prastarimi tajnimi kitajskimi društvi. Črni zmaj, japonska tajna organizacija, deluje za uveljavljanje doktrine »Azija Azijatom!«, toda praktično si prizadeva uresničiti japonski imperialistični načrt, ki bi po njem Japonska dobila oblast nad vso Azijo. Nanlinkio se opira na pomorno in prastaro kulturno tradicijo Kitajcev, hoče osvoboditi in zediniti Kitajsko in izgnati iz Kitajske ne le bele, temveč tudi rumene tujce — Japonce. Bratstvo Črnega zmaja vodi 82 letni milijonar Mitsuru Toyama. Njegova desna roka je genijalni, sicer pa neugledni konspirator Saho Inuje. Med njegovimi člani je skrivnostni general Doihara, dejanski japonski podkralj v Mandžuriji in šef japonske vojnške službe, v čigar rokah je mandžurski cesar prav tako igrača, kakor nekaj podkupljivih kitajskih generalov, ki za japonski denar podpirajo separatistična gibanja v severni Kitajski. Po navodilih Črnega zmaja delujejo še mnogi drugi: slovit načelnik vojnške službe polkovnik Takako Itagaki, avtor sedanega okupacijskega načrta, bivši vojni minister general Araki, baron Hirauma, organizator landžurskega pohoda, Tavzo Komei in mnogi drugi politiki. Delovanje Zlatožolte lilije pa financirata in vodita kitajski bogataši Fantui in Hihjonar Ma, v čigar rokah se stekajo niti razsežnega vohunškega omrežja. Zlatožolta lilija ima premoč v osrednjem odboru Kuomintanga, ki je bil prvotno komunistično gibanje, zdaj pa nacionalno kitajsko. Obe ti mogočni organizaciji sta prejšnje čase delovali skupno proti kolonizaciji vselej na Daljnem vzhodu. Japonski imperialistični načrti so pa povzročili med njima razkol, ki se je tako zaostрил, da sta si zdaj največja nasprotnika.

Obe organizaciji se poslužujeta vohunov, pustolovskih belcev, predvsem ruskih emigrantov in belih vohunov. V tiencinskem nočnem lokalu »Cabaret Paris« je nedavno plesala ruska plesalka Nataša. Njenega prijatelja ni nikdo vedel, sumili so jo, da je pomočnica kitajskih trgovcev z opijem. Plesalka Nataša je igrala pomembno, toda nerazjasnjeno vlogo v zgodbi japonskega agenta Tijukaje, ki je bil poslan v Tienčin s posebno nalogo, zvedeti nekatere reči o delovanju Zlatožolte lilije. Kmalu po njegovem prihodu v Tienčin so ga našli v hotelu mrtvega. Na državo bodala, ki je tičalo v njegovih prsih, je bilo vtisnjeno znamenje Zlatožolte lilije. Sumili so, da ga je umorila Nataša, s katero se je kmalu po prihodu seznanil. Toda kitajska policija ni našla proti nji dovoljnih dokazov in Nataša je bila kljub pritisku japonskih uradov izpuščena. Ostala je v kabaretu pod zaščito Zlatožolte lilije, ki je prekrizala že mnogo japonskih načrtov.

V Sanghajju se združujejo niti organizacijskega omrežja Zlatožolte lilije in rokav veletorgovcev Lee Junga, Lee Panga, Su Lunga in plesalke Kaje Mur-
André Armandy: 71

fy iz gledališča Olimpije. Murfyjeva je baje biva ruska aristokratka, ki se je po izgnanstvu naučila strastno sovražiti Evropce. Kitajska in mednarodna policija veda, da deluje za tajno kitajsko organizacijo, toda nihče nima proti nji dokazov in ne sredstev, da bi lahko kaj ukrenili proti nji.

Tudi organizacija piratov v zalivu Bias, s katero vodi angleška policija že deset let zamašan boj, je člen organizacije Zlatožolte lilije. Ko se je 1. 1935 posrečilo Angležem zajeti nevarno vodilno morskorojarsko podjetje Tančinajio, bivšo ljubico sanghajskega veletorgovca in milijonarja, so mislili, da bo roparska organizacija zatrta. Toda že čez nekaj tednov so pirati drzno napadli angleški parnik, in sicer za petami kitajskega parnika, v katerem je potoval kitajski notranji minister. Moč gusarjev ni bila oslabiljena, čerav so Angleži poslali proti njim nekaj vojniških ladij in Japonci vojna letala. Gusarji so se umaknili v svoja skrivališča, kjer jih niso mogle doseči niti angleške grmatice, niti bombe japonskih letalcev in kazenska ekspedicija proti njim ni dosegla nikakega uspeha. Pirati imajo vohune v vseh pristaniščih in vedo vselej ob pravem času kako se kretajo ladje, ki jim bodisi lahko koristijo, ali jim pa grozi po njih nevarnost. Razčlenjene obale južne Kitajske in nešteti otokovi ni mogoče natančno preiskovati. Poveljstvo angleškega pomorstva v Hongkongu je ugotovilo, da imajo pirati Biaskeškega zaliva dve moderni podmornici, ki sta ju jim dobavili zastopniki evropskih tovarn v Sanghajju. Zlatožolta lilija ima mnogo sredstev, da se z njimi poslužuje odstranjevanja neželjenih ljudi. Nekateri umirajo, ko so pojedli riž, ki je bil pomešan z ostrimi bambusovimi treščicami, zopet drugi na svileni vrvi ali ker jih je nekdo zahrbtno zabodel. Dva radovedna novinarja, Američan Bob Fletcher in Francoz Gilbert, ki sta si upala razložiti nekatere podrobnosti mogočne tajne kitajske organizacije, o kateri se je govorilo, da je organ velesile, sta imela srečo, da so ju le vijučno, a odločno opomnili, naj bi se ne vmešavala v zadeve, ki se tičejo samo Daljnega vzhoda. Zlatožolta lilija je kitajska narodna organizacija, ki ne trpi vmešavanja belcev. Oba novinarja sta ob pravem času odšla.

Pestre svetovne zanimivosti

FRANCOVI VOHUNI IZGNANI IZ FRANCIE

Policija v Biarritzu je izgnala še nadalje španske državljane, ki so bivali ob južni francoski obali in vohunili za generala Franca. »Le Soir« objavlja sezacionalno vest o Francovih vohunih v Franciji. Nemec Gross, ki so ga bili nedavno izgnali iz Francije zaradi vohunstva, je bil v zapuhnih stikih z vohunsko centralo »Grande Fregattee« in ji daljal vesti, ki jih je ta vohunska centrala pošiljala v Berlin. Razen tega se zdi, da je Gross organiziral iz St. Jean de Luz teroristične akcije v Franciji. V pristanišču La Pallice so odkrili novo podružnico vohunske organizacije. Imela je sedež v villi, last nekakega Angleža, ki je bil dolgo v Španiji. V Biarritzu je policija našla nekaj dopisov bivšega kralja Alfonza XIII. in njegovega tajništva v Lausanne. Bili so naslovljeni na organizacijo »Grande Fregattee«.

TURCIJA SE BRANI ABDULA KHANA

Pred dnevi smo poročali o nenavadnem ljubezenskem romanu med mednarodnim pustolovcem Abdulom Khanom in Pražanko Kraliko. Konzularni oddelek turškega poslanstva v Prazi objavlja zdaj, da »Akir Mir Abdul Hamid Khan ni turški državljani, ampak Ind in afganski državljani ter nima turškega polnega lista kakor so trdili nekateri listi.

115 LET STAR JE BIL, KO SE JE OZENIL

V Hajdarabadu je umrl najstarejši Ind 123letni Zoravarkhan. Starec je bil vsa

čas že čvrst in ko je bil že 115 let star, se je tretjič oženil.

LETALO BO NOSILO LETALO

V Angliji izdelujejo velik hidroplan, ki bo nosil na svojih krilih manjše letalo kakor v pravilni orel palčka. Kakor je palček premagal orla pri letu v višino, prav tako se to lahko majhno letalo dvignilo s kril hidroplana kot premikajočega se hangarja visoko v zraku ter se dvignilo med nosilno letalo.

ROPARJI V UNIFORMAH CARINIKOV

Znani antwerpski bankir Alphons van Hezek je bil v bližini Mouscrona ob belgijsko francoski meji napaden in oropan pod zelo nenavadnimi okoliščinami. Ko se je peljal z avtomobilom, sta ga zadržala dva moča v uniformi carinikov in ga vprašala, če ima s seboj kaj carini polvrženega blaga. Odgovoril je, da ne, niti niti sam mu vrela, naj izstopi iz avtomobila. Čim se je dvignil, mu je eden izmed carinikov vrzel pest popra v oči. Bankir se je hotel vrniti izstopiti, toda med tem mu je že drugi zamašil usta z v klorofomu namočenim robcem. Ko se je bankir čez nekaj ur oveselil, je lahko samo ugotovil, da sta mu roparja pošteno izpraznila žepa, in sicer sta mu odnesla 175.000 belgijskih in 28.000 francoskih frankov.

Harold Lloyd zapuša film

Pariški listi poročajo, da bo znameniti komik Harold Lloyd, poleg Chaplina in Busterja Keatona gotovo najpopularnejši igralec v Ameriki, zapustil film. Povoletje je bila komična zgodba, ki jo je napisal v neki reviji in ja občinstvu tako ugajala, da se je umetnik odločil posvetiti se

pisateljstvu. Baje kaže Harold Lloyd prav tak dar za pisanje kakor za glumo, njegove koserije imajo izvrstno humoristično poanto in čitalca sijajno zabavajo. Harold Lloyd pravi, da ima napisanih že 50 knjig, ki so bile prav za prav namenjene za filme, a je vsaka prav tako dobra kot zabavno štivo. Svoja dela bo tudi prebiral, filmu pa namerava dati slovo.

Ga. Marija Ljubič — 60 letnica

Gospa Marija Ljubič, vdova po mag. uradniku, je te dni praznovala tečo šestega križa. Njeno življenje ni bilo postlano z rožicami. Dvorska je ljudsko šolo v »starem redu« pri Sv. Jakobu. Učiteljice so ji bile že pokojne, odlične vzgojiteljice ge. Moos, Sarc, Matanovič, Zupan, Guzelj, katere so vodile svoje učence na edini majniški zlet, na »Roženpolh«. Tudi gospa dr. Tavčarjeva se je vedno udeležila in prispevala »za frustek«.

Z 12. letom je zapustila šolo Nadarjeno učenko bi rade obdržale v šoli, toda materina volja, male Mice, je zmagala. Mestni otroci so v tistih letih že lahko zapuščali šolo z 12. letom. Tako je bila v delo v Miličevo tiskarno na Starem trgu, pozneje v loterijo »Lefontovo gaso«, sedanjoo Prešernovo ulico. Od tu je šla kot vodilna moč v loterijo »Zlata luknja« v Črevljarsko ulico (Sušarska gasa). Ta loterija je bila last ge. Krehanove, matere ge. Marije Turkove, soproge deželnega poslanca in vodje naših vrlih gasilcev pokojnega Josipa Turka ter matere našega poslanca ge. Rajka Turka. Naši sokolski Tabor ima mnogo kamnov te zavedne družine. V vseh 25 letih, kar je vodila gospa jublantka tisto »lotirijo« v »Zlato luknja«, so si milijoni skozi njene roke. Ob sobotah, ko so bile vlečene »numare« na Dunaj in na Trst, je pogosto do polnoči, ali še dalje, pri zaprtih vratih, pisala in delala, da so že takoj drugi dan prejeli dobitniki svoje

»sambes«, »terne« ali »prvi ruf«, kakor so takrat imenovali loterijske dobitke.

Opraviiti je imela le s malimi ljudmi, ki so stavili »po grošč«, »po zeksarju«, pa tudi »vancargarce« je zapela. Nobel ljudje niso prihajali sami. Posiljali so staviti svoje stevilke po postrežku, najrajši po »dinstmanu« izpod Trance, ki je bil dvojniki cesarja Franca Jožefa.

Ta »dinstman« se je na sanje in numare prav posebno razumel. Največ tern je bilo zadetih ob tragični smrti prestolonaslednika Rudolfa. Loteristi so vedno vse važne dogodke spravljali v zvezo z rojstnimi datumi itd.

Poleg zaposlenosti kot uradnica v mali loteriji, takrat so rekli »šribarca« ali kvečjemu »pjontarca«, je bila res v svojem gospodinjstvu vzorna. Imela je vedno gospodinjstvo pomočnico, kateri je pri delu vedno pomagala. Perilo je prala še vedno po stari navadi, z bukovim pepelom, oziroma z lugom od pepela, zato se je ob solncu, na vrvi obešeno, belilo, kot se beli platno na travi naših kmetic.

Poleg vsega zaposlenja je bilo še vedno dovolj časa, da se je kot turistka dvignila na naše vrhove. Triglav, Stol, Črna prst, Jez Ljubelj do Celovca, to je bila njej malenkost premeriti. Zadnji njen vzpon je bil na Grinovec, kjer se je ponesrečil Joško Turk, sodnijski avskultant. Mati njegova, gospa Turkova, ki se nikdar ni povzpela višje od Gradu, Rožnika, Smarne gore, je pršla k svoji nekdanji uradnici, s katero so jo vezale prijateljske vezi. Po nesrečni smrti tam visoko na Grinovcu, je svojo mamo vedno klical v sanjah, nesrečni turist — sin Joško: »Pridi, mama!« In mama se je dvignila in — pršla.

Z go. Ljubičevo sta šli čez Kranj in Koro na Grinovec. Ga. Turkova je nesla s seboj šopek cvetja in ga vrgla v prepad, kamor je padel njen ljubljani sin, neprežaljeni sin Joško.

Od tega dne ni več klical Joško svoje mame in ga. Ljubič je bila edina priča te skrajne materinske ljubezni in žalosti nad ponesrečenim sinom. Ko se je vrnila v Česko kočjo in se podpisala v spominsko knjigo z besedami, katere je govorila svojem nesrečnemu sinu, so navzočni omenili, zakaj ni prej povedala, kam namerava, da bi šli z njo in počastili spomin vrlga turista, oboževalca naših gor in planin.

Gospa je hotela biti v vsej svoji bolečini sama s svojo zvesto uradnico. Ljubička mi je pripovedovala, da jo njena pot, tam nekje čez Komarčo, ni tako utrudila, kakor pot z go. Turkovo na Grinovec. »Vso bolečino ljubečega materinskega srca sem nosla s seboj!«

Marsjak je doživel jublantka na planinah, tudi strahu, ko je sebe videla v »glo-rijo!«. Mislija je, da ji »smrt žuga«. Za spomin na to si je utrgala en sam cvet spominčice: Myosotis nana. Vill., ta lepi gorski cvet višnjeve barve.

Jublantka je dala svoja dva sinova učiteljskemu stanu. Oba, Vinko in Mirko, sta šol. upravitelja.

S samoljubrazbo se je povzpela do neverjetne »inteligence«. Vse časopise prečita, za vse se zanima. Naročila naših listov rada širi svoje znanje naprej. Znana je tudi med novinarji in literati »bohemi«. Tem je njen dom vedno odprt.

Ga. Ljubič je živa kronika od »alt Lajbah«. Rada pové, kako so se »frnikulali« po Rebrl, lovili po »starih šancah«, igrali »vrb-barje in žandarje«, ter teple punce s fanti in šolske naloge »plonkali«.

Tam na Rebrl je bilo včasih čisto drugače. Kmetke peči so bile. Kadar je Mica zakurila, je zlezla kar v peč. Ko ji je mati naročila, naj žganec skuha, je za premešanje odrezala kos vrbe — kuhlanka.

Ga. Ljubič je živa kronika stare Ljubljane. Na vreme se razume, kot malokdo. Kadar citate o pregovorih o vremenu, kadar ima Krim kapo, je vse to njeno delo, a podpise se nikdar.

Ga. Ljubič je — stare garde. Sedaj ima na Galjevič št. 50 svoj domček. Vrt je vse njeno veselje. Goji zelenjad in cvetlice. Lupinusa vulgarisa ni lepšega nikjer, kot pri njej. Tja na planine se ozira, od tam se vidi vsa lepota naših gor in čez Jetrbenk naš — ponosni Triglav.

Kadar gre na trg, je njena pot čez Grad, da se naslaja ob pogledu na Kočno, Planjavo, Spico, Grinovec, dalje na vse vršace čez Konja. Tam čez ravno pa gleda Ojstrica. Čez ramena Kamniškega sedla gleda Mrzla gora, nesrečni kraj Pavla Sumana. Vse je gledala. Logarsko dolino z Okrešljem, Savinsko sedlo, Turško in Mrzlo goro. Pogled na Korosko polje...

Hudo je biti v dolini, ko ne moreš več na gore. Pogled na nje še uteši neskončno hrepenenje po višini. Jublantka pravi, da bi ji bila najlepša smrt v gorah, kakor je nagrobni napis ponesrečenega turista Tavčarja: »Im Tale möcht' ich nicht verderben!«

Zivi kroniki stare Ljubljane in vrli turisti želimo še mnogo zdravih, srečnih let. Zdravo!

Mara F. Tavčar.

Iz Celja

—o Razmere na delovnem trgu. Pri celjski borzi dela se je od 11. do 20. t. m. na novo prijavilo 47 brezposelnih, delo je bilo ponujeno za 29 oseb, posredovanj je bilo 12, odpotovalo je 17, odpadlo pa 7 oseb. Dne 20. t. m. je ostalo v evidenci 281 brezposelnih (210 moških in 71 žensk) nasproti 270 (200 moških in 70 žensk) dne 10. t. m. Delo dobijo: po 5 služnjak in kmetičkih delci, po 2 kuharici in postrežnici, 1 natakarica, 4 hlapi, 3 čevljarji, po 2 brusarja stekla in elektrovarilca ter po 1 pek, sodar in vrtnar.

— Umrl je v nedeljo na Ložnici št. 12 pri Celju v starosti 81 let zasebnik g. Melhior Zagar. Zapušča tri sinove: Jožeta, ki je profesor v Mariboru, Franca, ki je šolski upravitelj v St. Juriju ob juž. žel. in Avgusta, ki je postestnik na Ložnici. Pokojnik je bil kremenit značaj in vaskard odlično naroden mož. Svoje sinove je vzgojil strogo v narodnem duhu. Pogreb bo v četrtek ob 16 iz hiše žalosti na okoliško pokopališče. Pokojnemu bodi ohranjen blag spomin, svojem naše iskrene sožalje!

—c Atletik:Hermes 5:4 (2:3) Na razmočenem igrišču pri »Skalni kletici« je bila večera popoldne odigrana prijateljska tekma med ljubljanskim Hermesom in celjskim Atletikom. Gostje so bili tehnično boljši od domačinov, njihov napad pa je bil preveč neodločen pred golom. Moštvo Hermes je igralo nekoliko slabše nego prejšnjo nedeljo, ko je premagalo enajstorico SK Celja z 1:0. Atletiki so nastopili s pomlajenim moštvom ter so se krepko uveljavili s poztvornostjo in elanom. V prvem polkolu in prvih 15 minut drugega polkolu so imeli gostje več od igre, nato pa so popustili. Atletiki so prešli v premoč in so v osmih minutah zabili tri gole. Goli so padali po sledečem redu: v 13. minuti prvega polkolu po Brodniku, v 18. minuti pa po Ferjanu za Hermer v 23. minuti je Schuh II z enajstmetrovko znižal na 2:1. V 38. minuti je Kretič znižal na 3:1, v 43. minuti pa je Koželj znižal na 3:2 za Hermes. V 10. minuti drugega polkolu je Ferjan povišal na 4:2, v 16. minuti je Schuh I znižal na 4:3, dve minuti pozneje je Schuh II izenačil, v 24. minuti pa je isti igralec zabil peti gol za Atletike in postavil končni rezultat. Gostje so nato poskušali izenačiti, a niso znali izbrati nekaj lepih prilik. Sodil je g. Veblo objektivno. V predkmetki je kombinirano moštvo Atletikov premagalo kombinirano enajstorico Olimpa z 8:1 (5:1).

Iz Šoštanja

Slovo g. Šušeta. V četrtek zvečer so priredili Sokol, podružnica SPD in Strelska družina odhodno dočeno inspektorju Ivanu Šušetu, ki odhaja kot šef davčne uprave v Brezice. Osem let je bival v Šoštanju in se je v tem času njegova agilitnost in organizatorna sposobnost močno očitila v tukajšnjem društvenem življenju. Pri Sokolu je bil vedel blagajnik in gospodar ter je mnogo pripomogel k sanaciji Sokolkega doma. Zadnja tri leta je bil tudi predsednik šalskega podružnice SPD, ki se je popolnoma žrtvoval. Uspešno je delal in je v Šoštanju in v Šahovskem klubu, ki je bil 1. 1930 ustanovil kakor svojočasno v Slovenjgradu in tako organiziral šostanjske šahiste. Na poslovilnem večeru so govorili sodni predstojnik Potončnik v imenu SPD, Kosan v imenu Sokola in dr. Medić za Strelsko družino. Vsi so poudarjali vrzel, ki je nastala z njegovim odhodom v šostanjskih društvih. Na novem mestu mu želimo polno zadovoljstva in sreče!

Gosenice uničujejo. Lastniki vrtov in njiv živijo letos v pravečem strahu pred gosenicami, ki v ogromnih množinah razjedajo pridelke in se neprestano množijo. Dobro bi bilo, če bi odredilo sresko načelstvo kakle ukrepe in po sreskem kmetijskem referatu skušalo dati potrebna navodila in nasvete.

Nov cenzurni odbor pri Združenju obrtnikov. Pred dnevi je bil sestanek delničarjev članov Zanake bank. O tej priliki je bil izvoljen nov cenzurni odbor: predsednik Novak Ivan, slikarski mojster, člani Sečica Ivan, trgovec, Hauke Hubert, industrijec, Volk Jakob, krojaški mojster, Zelič Franc, kleparski mojster.

Osebnosti. Za šefa davčne uprave je prišel Ivan Rozman, davčni kontrolor iz Radoljvice. — Na tuk. osnovno šolo je premešena ga. Vanda Rotti iz Smarja pri Jelšah, na šolo v Topolšici pa ga. Gizela Nettek iz Marenberga.

Čitajte in širite »Slovenski Narod«!

— V Orijent?... in s parnikom »Paul-Lecat«?

In to vam je šinilo v glavo tako nepričakovano?

— Seveda... med čitanjem novin.

Brancelin se je trpko nasmešnil in Bourjal ni spoznal iz tega nič dobrega. Poskusil je zvedeti kaj več.

— Torej ste sklenili odpotovati... In kar sami?

— Seveda... Kdo naj bi me pa spremljal?

— No da... seveda... samo misli sam tako...

Bourjal ga je čitaječe gledal. Robert ga je nestročno vprašal:

— No, kaj si si mislil?

Bourjal se je odločil.

Gospod nadporočnik, vzemite me s seboj...

Da, da, kar vzemite me s seboj. Saj vendar potrebuje nekoga, ki vam bo snažil obleko, čevlje...

ki bo skrbel za vaše perilo, ki se po potrebi spozna tudi na kuhinjo — nekoga, ki boste lahko nanj stresali svojo jezo, kadar boste slabe volje, ki vas bo znal spraviti v dobro voljo —, ki vas bo varoval vsega hudega in vas branil proti vsem... po potrebi tudi proti vam samemu. Bom to, kar boste sami hoteli, semo vzemite me s seboj, gospod nadporočnik.

Premagajoč svoje ganotje je grof stisnil roko svojemu zvestemu tovarišu.

— Hvala ti, moj dobri Bourjal, hvala ti za tvoj blagi namen, toda to ni mogoče.

— Ni mogoče? Zakaj pa ne?

— Ker... ker... zato, kar hočem početi, je boljše, če odpotujem sam.

Princesa Symianova

Roman

»Smaragd je bil vreden mnogo več, kakor ste mislili. Med nama je vseporavnano. Jazsem dobil svoj denar nazaj. Sicer je bilo pa to urejeno, še predno sem vas poznal in zato lahko mirne vesti sprejmete ta denar.

Vi imate svoja načela, jaz pa svoje metode. Ali sem bil v zmotiali sem imel prav, ko sem hotel spraviti to dvojje v sklad?... Težko je presoditi to.

Najina pota se ločijo. Odhajam... Nikoli več ne boste slišali o meni. Toda pred svojim odhodom vas zagotavljam, da sem imel pred očmi samo en cilj: vašo srečo. To mi morate verjeti. Če se mi to ni posrečilo, je kriva bolj usoda, nego jaz.

Prepričan sem, da sem vam storil uslugo s tem, da sem odstranil od vas njo, ki jo poznate, toda ne upam si pre-

pričevati vas o tem. Če bi vedel, kaj se je zgodilo z njo, vam prisegam, da bi vam to sporočil. Ravnajte kakor vam drago, toda dovolite mi, dativam še zadnji nasvet:

Čitajte sem njeno pismo in videl sem jo, ko ga je pisala. Čitajte njegovo vsebino tako, kakor jo je mislila, nikakor pa ne tako, kakor jo je izrazila. Cantaloube.

Čez nekaj tednov je bil grof Robert de Brancelin že zdrav, če ne duševno, pa vsaj telesno, in v Nizzi so mamo tekli zadnji dnevi njegovega zdravljenja.

Igralska strast se ga je bila znova polastila. Karte so mu bile postale neobhodno potrebno zdravilo za njegovo tajno gorje, ki ga ni hotel odkriti nikomur, niti sebi. Toda Sreča je bila v svoji kruti vrtlogovitosti že vedno naklonjena njemu.

Nekoga dne, ko je v pričakovanju otvoritve igre v klubu malomarno listal po tujih listih, je obrnil njegovo pozornost nase neko ime. Bila je zadnja v Evropo poslana številka velikega, v Pekingu izhajajočega angleškega dnevnika »North China Daily News«. Stara je bila že šest tednov. Silno utripajočega srca je jel grof de Brancelin prevajati:

Knežja poroka
Brzjavke iz Kaikute poročajo, da se bo praznovala v Cite des Palais poroka, ki jo lahko ozna-

čimo za knežjo, čeprav en zaročenec nima pravice do tega naslova.

Baron sir Ismail Hawkstone se poroči s princeso Symianovo, eno najčarljivejših dam ruske emigracije.

Ta zakon posebno zanima Foreign Settlement v Sanghajju, kjer si je dal sir Hawkstone, kakor govorijo ljudje, na svoj račun zagotoviti najrazkošnejšo palačo, ker se namerava naseliti tam. Stanoval bo v najkrajšeji palači, kar jih premore Bubbling Well Road. Baronova jahta, slavni »Luxor«, je na poti proti Whampoo.

Prihod sira Ismaila Hawkstonea na Kitajsko, čigar neizmerno bogastvo in oficijelne zveze s Foreign Office so znane, se živahno komentira v diplomatskih krogih.

Tistega večera grof Robert de Brancelin ni sedel za igramno mizo. Vrnil se je v svojo sobo in vzel s seboj »North China Daily News«.

Naslednjega dne, ko je zopet prišel k njemu zvesti Bourjal, da bi ga vprašal po njegovem zdravju, je našel Brancelina pred odprtimi kovčegi. Pozdravil je Bourjala v zadregi z nasmehom, v katerem je slednji lahko spoznal notranji nemir.

— Torej, odpotujete, gospod nadporočnik? Ali se vračate v Pariz?

Brancelin je poskusil nasmešniti se.

— Ne, fant moj; odpotujem v Orijent. Vkrcam se pojužitranjem v Marseilju na parnik »Paul-Lecat«.

Vozni listek sem naročil že davi.

Bourjal je skoraj kriknil: